ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

«Εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν»

Ἱερὰ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2008

«Εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν»

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:
Τοιχογραφία τοῦ 1312 στὸ Καθολικὸ
τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου, Ἅγιον Ὄρος

Σειρά:
«Χριστολογικὰ» ἀριθμ. 14

Copyright:
Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανὴ
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-08-8

Ἐκδοτική Παραγωγή
Ἐπταλόφος
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀριστοτέλους 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7512, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

«Εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν»

(Β΄ Πέτρου α΄ 8)

τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

«Τίς ἐστιν οὗτος;»

(Ματθαίου κα΄ 10)

Ἀπὸ τὸν Ἰουδαϊκὸ λαὸ ἀκούσθηκε ἡ γεμάτη θαυμασμὸ καὶ ἀπορία ἐρώτηση *«Τίς ἐστιν οὗτος;»* (Ματθαίου κα΄ 10) γιὰ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Ἡ ἐρώτηση δείχνει ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεγνώριζαν ἐξωτερικὰ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ἀλλὰ δὲν Τὸν εἶχαν γνωρίσει βαθύτερα, δὲν εἶχαν φθάσει κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο στὴν τελεία γνώση, *«τὴν ἐπίγνωσι τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ»* (Ἐφεσίους δ΄ 13). Ἔξη ἀνάμεσά

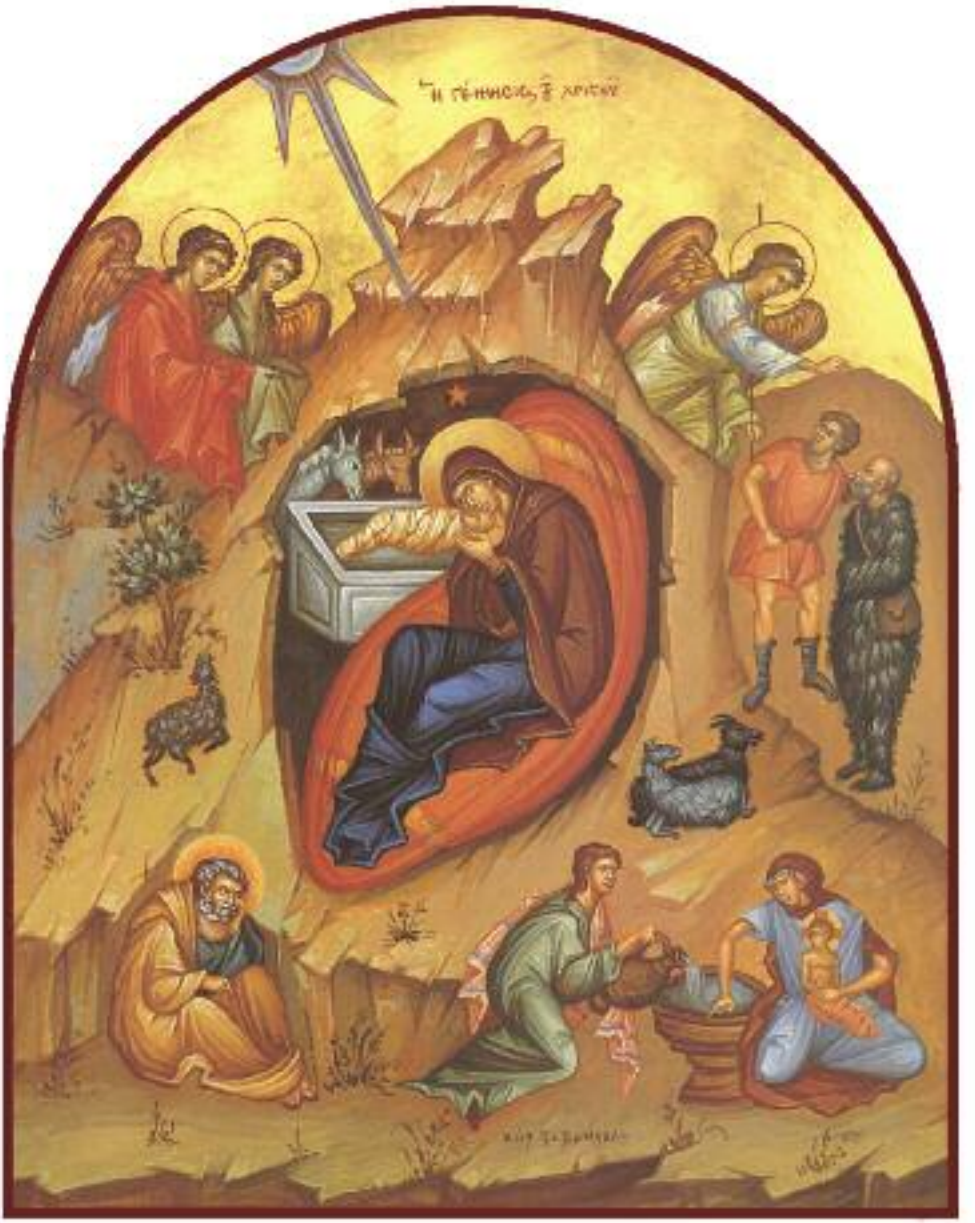
τους, ἀλλὰ δὲν εἶχαν κατανοήσει τὴν προσωπικότητά Του, τὴν ἀποστολή Του καὶ τὴν μοναδικότητά Του.

Ἀντὶ ὅμως νὰ σχολιάζουμε τὴν συμπεριφορὰ τῶν Ἰουδαίων εἶναι ἐποικοδομητικότερον νὰ στοχασθοῦμε ἐὰν ἐμεῖς, ποὺ ἑορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα, Τὸν ἔχουμε γνωρίσει καὶ ἐὰν Τοῦ ἔχουμε δώσει τὴν ἁρμόζουσα θέση μέσα μας (στὴν ψυχή μας) καὶ ἀνάμεσά μας (στὴν κοινωνία μας).

Πρὸς τοῦτο θὰ μελετήσουμε τὴν ἁγία Γραφὴ γιὰ νὰ λάβουμε ἀπάντηση στὸ πάντοτε ἐπίκαιρο ἐρώτημα τῶν Ἰουδαίων τότε, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν γενεῶν τῶν ἀνθρώπων μετέπειτα *«τίς ἐστιν οὗτος;»*.

α) Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἀναφέρεται στὴν ταυτότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, στὸ ἔργο Του, στὴν προαιώνια ὕπαρξή Του καὶ κατάστασή Του πρὶν ἐνανθρωπήσει μὲ τοὺς λόγους τοῦ εὐαγγελίου του: *«Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν»* (Ἰωάννου α΄ 1-5). Συνεχίζει ὅτι *«Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο»* (α΄ 14).

Οἱ ὑψηλὲς αὐτὲς συλλήψεις τοῦ *«αὐτόπτου»* (Λουκᾶ α΄ 2) τοῦ Λόγου στηρίζονται στὴν δημόσια διακήρυξη τοῦ Ἰδίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅταν ὁμίλησε γιὰ

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

τὸν Ἑαυτό Του καὶ ἔδειξε τὴν διαφορὰ τῆς καταγωγῆς Του ἀπὸ αὐτὴ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς Του. Εἶπε: *«Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου»* (Ἰωάννου η΄ 23). *«Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον»* (Ἰωάννου ιστ΄ 28).

Ὅσο σαφὴς εἶναι αὐτὴ ἡ διαφορὰ τῆς καταγωγῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν καταγωγὴ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἴσου σαφεῖς εἶναι καὶ μερικὲς ἀκόμη διαφορὲς μεταξὺ Αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅπως αὐτὴ τῆς ἠθικῆς ἀνωτερότητος καὶ καταστάσεώς Του, ἡ ὁποία ἐπεσημάνθη μὲ τοὺς λόγους Του *«ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί»* (Ἰωάννου ιζ΄ 16) καὶ τῆς ἐξουσίας Του ἐπὶ τοῦ θανάτου, ἡ ὁποία ἐπεσημάνθη μὲ τοὺς λόγους: *«ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος»* (Ἰωάννου ζ΄ 6).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή του ἀναφέρεται σ᾽ αὐτὴ τὴν διαφορὰ ποὺ ὑφίσταται μεταξὺ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀνθρώπων ὡς πρὸς τὴν καταγωγὴ καὶ τὴν ἠθικὴ ἀνωτερότητα τοῦ προσώπου Του, ἐξηγῶν συγχρόνως καὶ τὸν σκοπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ: *«Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ*

θανάτου καταργήση τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ᾽ ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ» (β΄ 14-17). Θὰ διευκρινήσει περαιτέρω ὅτι καὶ ἀληθὴς ἄνθρωπος ἦτο καὶ ἐξ ἴσου ἀληθῶς ἦτο *«κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν»* (Ἑβραίους ζ΄ 26).

Ὅσο βαθύτερα γνωρίζουμε τὸ μυστήριο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόσο περισσότερο μᾶς αἰχμαλωτίζει ἡ ἀγάπη Του γιὰ μᾶς καὶ μᾶς κινεῖ στὸ νὰ ἀνταποδώσουμε αὐτὴ τὴν ἀγάπη Του καὶ ἐμεῖς μὲ τὴν πρὸς Αὐτὸν ἀγάπη μας, ἀγαπῶντες τὸν ἀγαπήσαντα ἐμᾶς.

β) Εἶναι Αὐτός, ὁ Ὁποῖος *«εἰς τὰ ἴδια ἦλθε καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον»* (Ἰωάννου α΄ 11).

Μὲ πικρία καὶ ἀπογοήτευση ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης σχολιάζει τὴν συμπεριφορὰ τῶν συγχρόνων του Ἰουδαίων, οἱ ὁποῖοι ἀπέρριψαν τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ Ὁποῖος ἐδημιούργησε τὰ πάντα, γιὰ τὸν Ὁποῖον ἐδημιουργήθησαν τὰ πάντα (Κολασσαεῖς α΄ 15), γιὰ τὸν Ὁποῖον ὁμιλεῖ ὁλόκληρη ἡ Παλαιὰ Διαθήκη (Ἰωάννου ε΄ 26).

Ἀδυνατεῖ νὰ χωρέσει ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου, τὸ σκάνδαλο καὶ τὴν πρόκληση τῆς ἀπορρίψεως τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὅμως γεγονός. Τὴν ἐπιτρέπει ὁ Θεός, ἐπειδὴ σέβεται τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ μυστήριο τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου ὅμως ἔχει καὶ τὴν ἄλλη ὄψη, τὴν ὁποία δὲν πρέπει νὰ ἀγνοοῦμε. Ἐμεῖς κυρίως τονίζουμε καὶ ἀναφερόμεθα στὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ Θεοῦ. Ὅπως ἐλεύθερος εἶναι ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀπορρίψει τὸν Θεό, ἔτσι καὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἀπορρίψει τὸν ἄνθρωπο. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθε, δὲν ἐξεβίασε τοὺς ἀνθρώπους νὰ Τὸν

ἀποδεχθοῦν, τοὺς ἄφησε ἐλευθέρους νὰ ἀποφασίσουν. Εἶπε *«εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν»* (Ματθαίου ιστ΄ 24). Μερικοὶ ἀπεφάσισαν νὰ Τὸν ἀπορρίψουν καὶ νὰ Τὸν θανατώσουν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Κι Αὐτὸς τοὺς ἐγκατέλειψε μὲ τὸ *«ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος»* (Ματθαίου κγ΄ 38).

Φοβερότερο ὅμως θὰ εἶναι, ὅταν ὁ Κύριος ὡς ὕψιστος καὶ τελικὸς Κριτὴς πάντων θὰ ἀπορρίψει ἐν συνεχείᾳ ὅσους τὸν ἀπέρριψαν μὲ τὸ *«πορεύεσθε ἀπ᾽ ἐμοῦ»* (Ματθαίου κε΄ 41).

Μὲ ἔπαρση καὶ ἐγωισμὸ ὁ ἄνθρωπος σηκώνει τὸ ἀνάστημά του μπροστὰ στὸν Δημιουργό Του καὶ στὸν Κύριό Του καὶ τοῦ λέγει· *«Δὲν σὲ θέλω. Δὲν σὲ χρειάζομαι».* Ὁ φιλάνθρωπος ὅμως Θεὸς Πατέρας δὲν ἀκούει τὴν αὐθάδεια καὶ ἀφροσύνη τοῦ πλάσματός Του καὶ συνεχίζει νὰ τὸ εὐεργετεῖ μὲ τὴν φιλανθρωπία Του. Τὴν τελικὴ κρίση Του θὰ ἐκφέρει, ἀφοῦ παρέλθει ὁ *«καιρὸς δεκτὸς»* τῆς διὰ μετανοίας καὶ πίστεως ἐπιστροφῆς (Β΄ Κορινθίους στ΄ 2, Λουκᾶ δ΄ 19). Γιὰ νὰ στηρίξει αὐτὴ τὴν πορεία ἐπιστροφῆς εἶπε ὅτι *«θέλει πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν»* (Α΄ Τιμ. β΄ 4).

γ) Εἶναι Αὐτὸς τοῦ Ὁποίου τὴν πρὸς ἐμᾶς Ἀγάπη Του ὑμνεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφων στὴν β΄ Ἐπιστολή Του πρὸς Κορινθίους, ὅτι *«γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι᾽ ὑμᾶς*

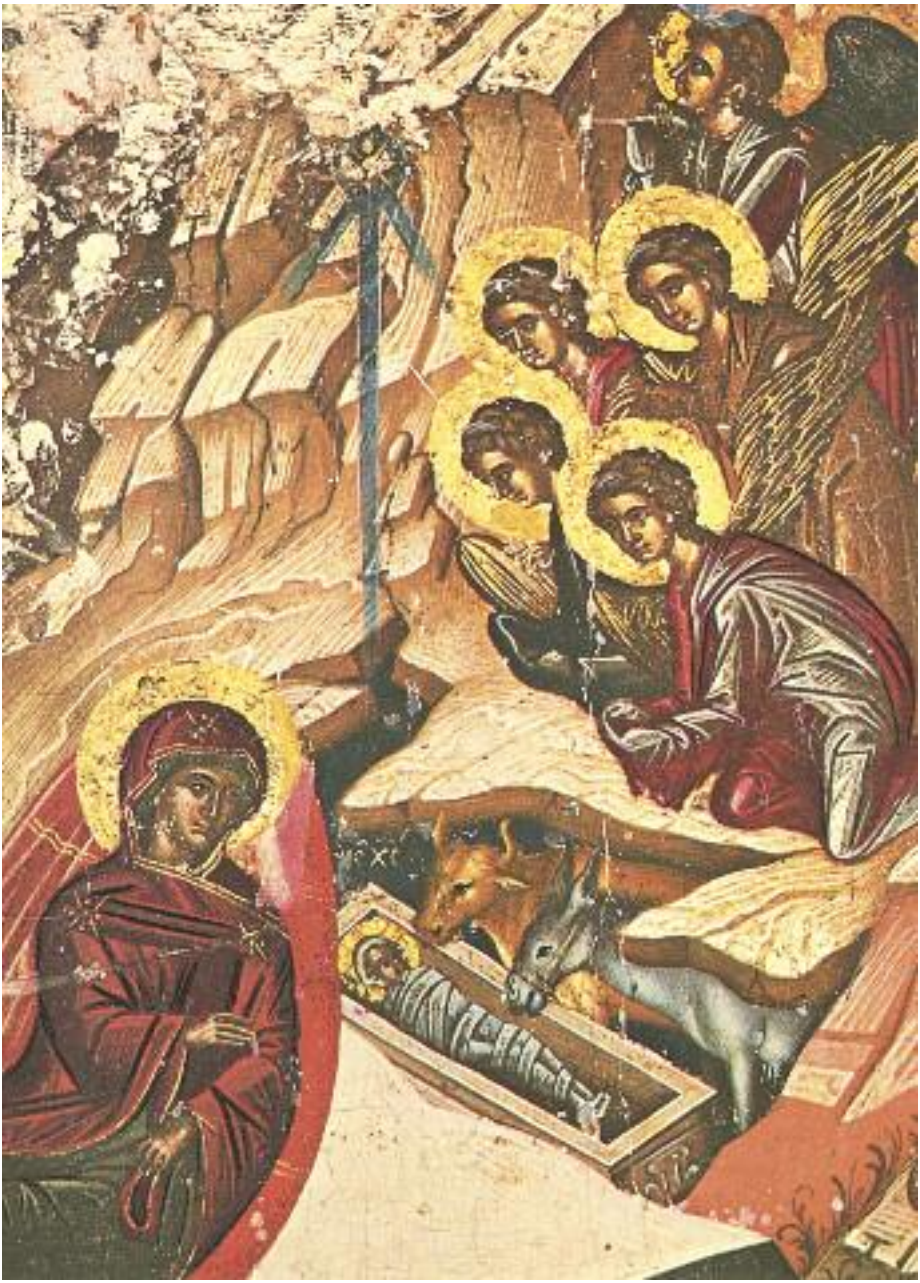
ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε» (η΄ 9).

Στὴν ἐνανθρώπηση ὁ Πλούσιος πτωχεύει καὶ οἱ πτωχοὶ γίνονται πλούσιοι. Πλούσιος εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Θεός, διότι ἔχει τὴν ζωή, τὴν ἀθανασία, τὴν σοφία, τὴν δύναμη, τὴν ἀγαθότητα, τὴν μακροθυμία, τὴν ταπείνωση, τὴν εὐσπλαγχνία καὶ ὅλες τὶς ἄλλες ἀρετές. Ὁ ἄνθρωπος οὐδεμία ἐξ αὐτῶν ἔχει. Τί ἔχει; Θάνατο, ἀσθένεια, φθορά, ματαιότητα, ψεῦδος, πλεονεξία, πορνεία, ἀνηθικότητα, σκληρότητα, θυμό, ἀδιαφορία, καὶ ὅλες τὶς κακίες. Ἔγινε μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Διαβόλου πονηρὸς καὶ κακός.

Ἦλθε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μᾶς καθαρίσει ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ κακὰ τῆς πτωχείας μας καὶ νὰ μᾶς ἀναπλάσει μὲ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς θείας ζωῆς. Γι' αὐτὸ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τοὺς χριστιανούς: *«ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν. Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας»* (Ἐφεσίους δ΄ 22-24). Τὰ αὐτὰ συνιστᾶ καὶ στὶς ἐπιστολὲς πρὸς Κολασσαεῖς γ΄ 8-10 καὶ πρὸς Ῥωμαίους ιγ΄ 12-14.

δ) Εἶναι Αὐτὸς ὁ Ὁποῖος ἐδίδαξε μὲ τὴν ἐνανθρώπηση καὶ τὴν ζωή Του τί εἶναι ταπείνωση, ἀλλὰ καὶ ὅτι δι' αὐτῆς ὑψοῦται ὁ ἄνθρωπος καὶ δοξάζεται ὁ Θεός.

Ὑψηγορεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: *«Ὅς* (ἐννοεῖ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ) *ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ, διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων καὶ πᾶσα*

γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός» (Φιλιππησίους β΄ 6-11).

Τὰ μηνύματα αὐτῆς τῆς περικοπῆς πρέπει νὰ φωτίζουν καὶ νὰ καθορίζουν τὴν πορεία μας στὸν κόσμο. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς ἔδειξε ὅτι ἀληθινὸ μεγαλεῖο καὶ ἀξία εἶναι ἡ ταπείνωση. Οὔτε ὁ πλοῦτος, οὔτε ἡ δόξα, οὔτε ἡ ἰσχύς, οὔτε ἡ γνῶση, οὔτε ἡ κυριαρχία ὑψώνουν καὶ τιμοῦν τὸν ἄνθρωπο. Μᾶς δίδαξε ὅτι ἡ ταπείνωση ὑψώνει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἀνεβάζει στὸν θρόνο τοῦ Υἱοῦ καὶ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὴν ταπείνωση καὶ ὑπακοή Του ἐδόξασε τὸν Θεὸ Πατέρα.

Ἂς στοχασθοῦμε μὲ αὐτοεξέταση, ἐὰν θέλουμε νὰ εἴμαστε ταπεινοὶ καὶ ὑπάκουοι στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας.

ε) Εἶναι Αὐτός, ὁ Ὁποῖος διεκήρυξε ὅτι *«ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν»* (Ματθαίου κ΄ 28).

Μὲ τοὺς λόγους Του αὐτοὺς ὁ Κύριος ἀνύψωσε τὴν διακονία τοῦ ἀνθρώπου σὲ ἔργο Θεοῦ. Γιὰ ὅσους δὲν τὸ ἔχουν καταλάβει αὐτὸ τὸ ἔχει διευκρινίσει μὲ σαφήνεια, ὅταν ἔνιψε τὰ πόδια τῶν μαθητῶν Του καὶ τοὺς εἶπε: *«Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε. Εἰμὶ γάρ. Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας,*

ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας, ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε» (Ἰωάννου ιγ΄, 12-15).

στ) Εἶναι Αὐτὸς στὸν Ὁποῖον ἁρμόζει καὶ ἐπιβάλλεται, ὅπως ὁ Θωμᾶς, νὰ γονατίσουμε καὶ νὰ ἀναφωνήσουμε μ' ὅλη τὴν δύναμη τῆς ὑπάρξεώς μας *«Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΜΟΥ»* (Ἰωάννου κ΄ 28). Αὐτὴ ἡ φωνὴ θὰ περάσει στὴν αἰωνιότητα.

Σ' ὅσους ἐρωτοῦν *«τίς ἐστιν οὗτος;»* ἀπαντᾶστε ὅπως ἡ ἁγία Γραφὴ διδάσκει καὶ μαρτυρεῖ ὅτι *«ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν»* (Α΄ Ἰωάννου δ΄ 10).

Χαρεῖτε το. Ζῆστε το. Κηρῦξτε το.

